

Scénář k rozhlasové reportáži – ZŠ Pardubice – Polabiny1

Dnes je 9. října 2018 a my se nacházíme před domem pana Františka Krause v Sezemické ulici 1347 a jdeme si s ním popovídat a získat od něho příběh pro projekt „Příběhy našich sousedů.“

Pan František Kraus se narodil 24. října 1927 v Mělníku, kde strávil své dětství, mobilizaci zažil v Praze na Vinohradech a protektorát prožil v Pardubicích, kde žije dodnes.

„Tak abyste věděli, tak mně je jednadvadesát let a celej život sem prakticky prožil jako pracující.“

Na mobilizaci v roce 1938 vzpomíná František Kraus takto.

„My jsme si věřili, jako český, jako Čechoslováci, ohromně jsme si věřili, že se to nemůže stát a že se nebojíme nikoho, že se prostě nedáme, že se shoufujem, to prostě byl jeden národ, to bylo jedna masa, to nebylo, aby každě nadával druhýmu, hele, ty blbče, atakdale... To neexistovalo!“

Nejvíce vzpomínek a příhod, které zažil už v Pardubicích, má František Kraus z období protektorátu.

„Já vám dám takovej příklad. Byl nějak vrchní školní inspektor, Němec, menoval se Verner a ten chodil po školách, po gymnáziích ...Prostě přišel do gymplu, v době třeba, kdy se vyučovala latina, to jsem zažil, že jo. Přišel Verner, na stupínku stál profesor Jiránek, mimo jiný, kterej byl zavražděnej. No, ale to byl opravdu zlovolnej chlap, kerej, když se mu znelíbil nějak ten kantor, tak ho z místa ho poslal do toho koncentráku.“

Ke konci války František Kraus málem přišel o život.

„Válka se už blíží ke konci, tak jsem šel na ten stadion, kde jsme byli ubytovaný. A když jsem přicházel k tomu stadionu, tam byli taky nastěhovaný Němci, nad náma, a tam jeden držel v ruce handgranát a chtěl to po mně hodit, naštěstí na poslední chvíli jsem říkal, neblbni, nějak německy ze mě něco vylítlo a von mě poznal, jo i když to teda bylo v noci a už bylo vidět poměrně... tak málem po mně hodil ten handgranát.“

Mládí pana Krause bylo přesto pěkné a dokázal si ho užít. Sněhurka, to byl pro nás zázrak! Vzpomíná pan Kraus.

„Kreslenej, celovečerní film Sněhurka s těma nádhernejma melodiema... A na kulatým rohu byla prodejna ryb Vaňha. Tak tam jsme si koupili rybí salát do papíru, to bylo bez lístku a stál zase jenom korunu, tak jsme si koupili ten rybí salát, šli jsme do toho biografu, sedli jsme si do první řady, natáhli jsme si nohy a tzv. jsme šitovali, to znamená, komentovali jsme to.“

A životním krédem pana Krause je...

„Když umíš číst, tak čti, a když umíš číst a nečteš, tak seš blbec!“